Ба Шурои диссертатсионии 6D.KOA 019-и
назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон
(734025, ш. Душанбе, кӯчаи Буни Ҳисорак)

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба диссертатсияи Мирзоев Қобилҷон Холмуродович дар мавзуи «Ғоратгарӣ: масоили танзими ҳуқуқӣ-ҷиноятӣ ва муқовимат бо он», барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.08 – Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷрои ҷазои ҷиноятӣ (илмҳои ҳуқуқшиносӣ) пешниҳод шудааст.

Мутобиқати диссертатсия ба ихтисос ва самти илм, ки аз рӯйи он диссертатсия ба ҳимоя пешниҳод шудааст. Диссертатсияи Мирзоев Қобилҷон Холмуродович дар мавзуи «Ғоратгарӣ: масоили танзими ҳуқуқӣ-ҷиноятӣ ва муқовимат бо он», ки ба Шурои диссертатсионии 6D.KOA–019-и назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.08 – Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷрои ҷазои ҷиноятӣ (илмҳои ҳуқуқшиносӣ), ки аз рӯйи он ба Шурои диссертатсионӣ мувофиқи фармоиши Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 7 январи соли 2022, таҳти № 15/шд 62 ҳуқуқи қабули диссертатсияҳо барои ҳимоя дода шудааст, мутобиқ мебошад.

Қобили қайд аст, ки диссертатсияи тақризшаванда дар доираи барномаи дурнамои корҳои илмӣ-таҳқиқотии кафедраи ҳуқуқи ҷиноятӣ ва муқовимат бо коррупсияи факултети ҳуқуқшиносии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон – «Сиёсати ҳуқуқии ҷиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар даврони муосири рушд» омода гардидааст.

Мубрам будани мавзуи диссертатсия. Бояд зикр кард, ки дар асоси меъёрҳои моддаи 32 Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳуқуқ ба моликият яке аз ҳуқуқҳои асосии инсон ва шаҳрванд маҳсуб ёфта, ҳамчунин, дар санадҳои муҳимми ҳуқуқии байналмилалӣ инъикос гардидааст.

Таъмин намудани ҳифзи ҳуқуқ ва озодиҳои инсон ва шаҳрванд, аз ҷумла, ҳуқуқ ба моликияти шахс на танҳо аз мустаҳкам шудани ҳифзи онҳо дар КҶ ҶТ, балки аз фаъолияти мақомоти ҳифзи ҳуқуқ вобастагии калон дорад. Вобаста ба ин, Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар Паёми худ ба Маҷлиси Олии ҶТ аз 26 декабри соли 2018 таъкид намудаанд, ки: «Пешрафти босуботи давлат ва ҷомеа, пеш аз ҳама, ба таъмини амният, волоияти қонун, таҳкими тартиботи ҷамъиятӣ ва риояи ҳуқуқу озодиҳои инсон ва шаҳрванд асос меёбад. Таъмин намудани тартиботи ҳуқуқӣ, амнияти давлат, суботу оромии ҷомеа, ҳифзи ҳуқуқу озодиҳои инсон ва шаҳрванд, инчунин, мубориза бо ҷиноятқорӣ вазифаи бевоситаи хизматӣ ва қарзи виҷдонии ҳар як корманди мақомоти ҳифзи ҳуқуқ ба ҳисоб меравад».

Дар ҶТ ҷиҳати пешгирии ҷиноятқорӣ, аз ҷумла, ҷиноятҳо ба муқобили моликият чораҳои назаррас андешида шуда истодаанд. Қабул гардидани Консепсияи сиёсати ҳуқуқии ҶТ, таҳияи Лоиҳаи нави КҶ ҶТ аз ин шаҳодат медиҳад. Вале мувофиқи маълумотҳои оморӣ сатҳи ҷиноятқорӣ дар ҶТ ҳоло ҳам рӯ ба афзоиш дорад. Чунончӣ, агар дар соли 2020 дар ҶТ 23460 ҳазор ҷиноят ба қайд гирифта шуда бошад, пас соли 2021 ин шумора қариб ҳазорто зиёд шуда ба 24118 ҳазор расидааст. Дар рӯйхати ҷиноятҳои бақайдгирифташуда сатҳи ҷиноятҳо ба муқобили моликият, аз ҷумла, дуздӣ ва қаллобӣ бештар буда, онҳо вобаста ба шумора дар мавқеъҳои аввалин ҷойгир мебошанд. Сатҳи

содиршавии ғоратгарӣ низ назаррас буда, шумораи зиёди содиршавии ин ҷиноят ба назар мерасад. Масалан, соли 2017 – 145 адад, соли 2018 – 168 адад, соли 2019 – 120 адад, 2020 – 131 адад, 2021 – 111 ҳолати навӣ содиршавии ҷинояти ғоратгарӣ ба қайд гирифта шудааст.

Ғоратгарӣ ҳар чӣ бештар бо ҳолатҳои вазнинкунанда: бо роҳи ғайриқонунӣ ворид шудан ба манзил, аз ҷониби гурӯҳи шахсон бо маслиҳати пешакӣ, ба миқдори калон содир мешаванд. Ҳолатҳои зикршуда аз он гувоҳӣ медиҳанд, ки чораҳои пешгирии ғоратгарӣ то ҳанӯз пурра ва самаранок ҳисоб намешаванд.

Аз ин ҷо зарурати омӯзиши вазъи танзими қонунгузории таркиби ҷиноятӣ мазкур ва ҷавобгарӣ барои содирнамоии он, такмил додани амалияи дахлдори ҳуқуқтатбиқнамоӣ, баланд бардоштани фаъолияти мақомоти давлатӣ оид ба пешгирии ғоратгарӣ зарур мебошад.

Ҳамзамон дар илми ҳуқуқи ҷиноятӣ ва амалияи ҳуқуқтатбиқнамоӣ масъалаҳои зиёди баҳснок вобаста ба бандубасти кирдорҳои дорои аломати ғоратгарӣ пайдо мешаванд. Ин пеш аз ҳама, ба проблемаҳои фарқгузорӣ намудани ғоратгарӣ аз таркиби ҷиноятҳои муҷовир ба монанди дуздӣ, роҳзанӣ ва ғайра дахл дорад. Дар амалия ҳолатҳое дучор мегарданд, ки кирдор дар аввал ҳамчун роҳзанӣ бандубаст гардида баъдан ҳамчун ғоратгарӣ аз сари нав бандубаст карда мешавад ё баръакс. Чунин ҳолат ба таносуби таркиби ғоратгарӣ ва дуздӣ низ тааллуқ дорад. Дар баъзе ҳолатҳо саҳв нисбати бандубаст ҳангоми баҳои нодуруст додан ба шиддатнокиву дараҷаи зӯроварӣ, ки ҳангоми гирифтани молу мулки ғайр истифода мешавад, инчунин нодуруст баҳо додан ба усули содир намудани тасарруф (пинҳонӣ ё ошкоро) ҷой дорад.

Дар соҳаи пешгирии ғоратгарӣ мушкилиҳои зиёд низ ҷой доранд, аз ҷумла то ҳадди кофӣ маълум нест, ки системаи пешгирии ҷиноятҳои молу мулкӣ бояд чӣ тавр бошанд. Бинобар ин, фаъолияти сохторҳои

давлатӣ, бахусус фаъолияти мақомоти корҳои дохилӣ дар самти пешгирии ҷоратгарӣ таҳлил ва омӯзиши ҳамаҷонибаро тақозо менамояд. Дар баробари ин, барои ташкили пешгирии ҷоратгарӣ омӯзиши тавсифи криминологии он, муайян намудани шакл ва усулҳои чораҳои пешгирии ҷинояти мазкур зарур мебошанд.

Ғайр аз ин бояд зикр намуд, ки дар КҶ ҶТ таҷрибаи батанзимдарории таркиби ҷинояти ҷоратгарӣ, ки дар давлатҳои дигар ҷой дорад ба инобат гирифта шуда, ҷиҳатҳои мусбати он дар такмил додани таркиби ҷинояти мазкур дар КҶ ҶТ истифода шаванд.

Дар асоси гуфтаҳои зикршуда таҳлили ҳамаҷонибаи назариявии масъалаҳои танзими конунгузории ҷоратгарӣ, амалияи татбиқи меъёрҳои ҳуқуқии ҷиноятӣ вобаста ба ҷавобгарии ҷиноятӣ барои ҷоратгарӣ, коркарди тавсияҳои илман асоснок ҷиҳати мукаммалнамоии қонунгузории ҷиноятӣ дар замони имрӯза мубрам мебошанд. Дар умум, ин омилҳо аз мубрамияти мавзуи таҳқиқоти диссертатсионӣ гувоҳӣ медиҳанд.

Боби якуми диссертатсия – **«Тавсифи ҳуқуқӣ–ҷиноятии ҷоратгарӣ ва таҳлили муқоисавӣ-ҳуқуқии он»** аз ду зербоб иборат буда, дар доираи он масъалаҳо оид ба танзими ҳуқуқии ҷинояти ҷоратгарӣ ҳамчун ҷинояти муқобили моликият ва ҷавобгари барои содиршавии он дар марҳилаҳои гуногуни таърихии ҶТ ва таҳлили тасаруфи молу мулки ғайр бо аломатҳои ҷинояти ҷоратгарӣ тибқи қонунгузории ҷиноятии баъзе давлатҳои хориҷӣ мавриди баррасӣ қарор гирифтааст.

Боби дуюми диссертатсия – **«Таркиби ҷинояти ҷоратгарӣ тибқи қонунгузории ҷиноятии ҶТ ва хусусиятҳои бандубастшавандаи он»** аз се зербоб иборат аст. Дар зербоби якуми боби дуюм – **«Объект ва тарафи объективии ҷинояти ҷоратгарӣ»** мавриди таҳлил қарор гирифтааст. Зербоби дуюми боби дуюм ба **«Субъект ва тарафи субъективии ҷинояти ҷоратгарӣ»** бахшида шудааст. Дар зербоби сеюми диссертатсия –

«Аломатҳои вазнинкунандаи ҷинояти ғоратгарӣ ва татбиқи он дар таҷрибаи тафтишотӣ ва судӣ» аломатҳои вазнинкунандаи таркиби ҷинояти ғоратгарӣ, ки дар қ.қ. 2, 3, 4 м. 248 КҶ ҶТ муқаррар шудаанд, дар вобастагӣ бо амалияи татбиқшавии онҳо мавриди таҳлил ва баҳогузорӣ қарор гирифтааст.

Боби сеюми диссертатсия – **«Ташкили пешгирии содиршавии ҷинояти ғоратгарӣ»** номгузорӣ гардидааст.

Дар зербоби якуми боби сеюм – **«Таҳлили сабабҳои содиршавии ҷинояти ғоратгарӣ ва тавсифи ҳуқуқӣ–иҷтимоии онҳо»** мавриди таҳлил қарор гирифтааст. Дар зербоби дуюми боби сеюм – **«Чорабиниҳои умумииҷтимоӣ ва махсуси пешгирии ҷинояти ғоратгарӣ»** мавриди таҳлил қарор гирифтааст. Дар зербоби сеюми боби сеюм – **«Ташкил ва самтҳои асосии фаолияти мақомоти корҳои дохили оид муқовимат ба ҷинояти ғоратгарӣ»** инъикоси худро ёфтааст.

Дараҷаи навгонии натиҷаҳои дар диссертатсия бадастомада ва натиҷаҳои илмие, ки барои ҳимоя пешниҳод мешаванд. Диссертатсияи Мирзоев Қобилҷон Холмуродович аввалин таҳқиқоти илмии ба забони тоҷикӣ таҳия шуда мебошад, ки дар он ҷавобгарии ҷиноятӣ барои ғоратгарӣ дар ҷумҳурӣ, муайян намудани тарзу усул ва роҳҳои баланд бардоштани самаранокии муқовимат бар зидди чунин категорияи ҷиноят истифода аз таҷрибаи дигар давлатҳо мавриди баррасӣ қарор дода шуда, аз якчанд навгониҳо иборат мебошад. Дар рисолаи илмии мазкур бори аввал таҷрибаҳои муосир ва маълумоти омории кишвар ва хориҷи он вобаста ба масъалаҳои танзими ҳуқуқӣ-ҷиноятӣ ва муқовимат бо он, ки дар адабиёти илмӣ ва парвандаҳои судиву тафтишотӣ мавҷуданд, оварда шудааст. Ҳамзамон, муаллиф дар рисолаи илмӣ таҷрибаҳои муосир ва маълумоти омории кишвар ва хориҷаро вобаста «Ҷавобгарии ҷиноятӣ барои ғоратгарӣ», мавриди матраҳ қарор гирифта,

таҳлили батанзимдарории ҳуқуқии ҷинояти ғоратгарӣ ҳамчун ҷинояти муқобили моликият ва ҷавобгарӣ барои содиршавии он дар марҳилаҳои гуногуни таърихи ҶТ, таҳлили тасарруфи молу мулки ғайр бо аломатҳои ҷинояти ғоратгарӣ тибқи қонунгузории ҷиноятии баъзе давлатҳои хориҷӣ, аломатҳои тарафи объективӣ ва субъективии ғоратгарӣ, аломатҳои вазнинкунандаи ҷинояти ғоратгарӣ ва татбиқи он дар таҷрибаи тафтишотӣ ва судӣ ҳамчун навгониҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ маҳсуб мешавад, ки ба ҳамаи ҷанбаҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ рабт дорад. Инчунин, ба тавсифи ҳуқуқии ҷиноятии моддаи 248 КҶ ҶТ диққат дода, алоқамандӣ ва дигаргунии онро бо қонунгузории ҷиноятии хориҷи кишвар муқоиса карда шудааст.

Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия зикршуда. Таҳлили диссертатсия, ақидаҳо, нуктаҳои илмӣ, хулосаҳо, мафҳумҳои илмӣ, проблемаҳои қонунгузорӣ ва амалӣ, ки аз тарафи муаллиф пешкаш шудаанд, муайян намудани мавқеи мустақили хеш, асосноккунии нуктаҳои илмӣ ва хулосаҳо бо истифода аз доираи кофии маводи илмӣ ва таҷрибаи амалӣ аз он шаҳодат медиҳад, ки таҳқиқоти мазкур мустақилона навишта шудааст. Мундариҷаи кори илмӣ шаҳодати он аст, ки муаллиф тавонистааст бештари масъалаҳои вобаста ба мавзуи таҳқиқшавандаро таҳлил карда, мубрам будани онро нишон додааст, ки ин хадафи асосиашро ташкил медиҳад.

Аҳамияти илмӣ ва амалии натиҷаҳои диссертатсия бо нишон додани тавсияҳо барои истифода аз онҳо. Хулоса ва пешниҳодҳои дар диссертатсия дарҷгардида, бешубҳа арзиши илмӣ дошта, донишу малака ва ғояҳои мавҷударо дар илми ҳуқуқи ҷиноятӣ вобаста ба ғоратгарӣ: масоили танзими ҳуқуқӣ-ҷиноятӣ ва муқовимат бо он ба таври назаррас зиёд мегардонад.

Ҳамзамон, таҳқиқоти диссертатсионӣ дар оянда ба заминаҳои ҳуқуқии ғоратгарӣ: масоили танзими ҳуқуқӣ-ҷиноятӣ ва муқовимат бо он дар ҷумҳурӣ тақвият бахшида, барои инкишофи қонунгузории ҷиноятӣ, инчунин ба дигар масъалаҳои марбут ба мавзуи таҳқиқшаванда мусоидат менамояд.

Аҳаммияти амалии таҳқиқоти диссератсионӣ дар он зоҳир мегардад, ки пешниҳоду тавсияҳои аз ҷониби диссертант таҳиягардида ва натиҷаҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ метавонанд ҳангоми такмили санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ дар самти ғоратгарӣ: масоили танзими ҳуқуқӣ-ҷиноятӣ ва муқовимат бо он, инчунин ҳангоми омода намудани қарорҳои Пленуми Суди Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон вобаста ба бандубасти ҷинояти ғоратгарӣ: масоили танзими ҳуқуқӣ-ҷиноятӣ ва муқовимат бо он, дар фаъолияти қонунгузории кумитаҳо ва комиссияҳои дахлдори Маҷлиси намояндагони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон, мақомоти бар зидди ғоратгарӣ муборизабаранда, дар рафти таҳқиқоти илмӣ, зимни бозомӯзӣ ва такмили ихтисос дар донишгоҳу донишкадаҳо, самаранок истифода шаванд.

Инчунин, дастовардҳои илмии муаллифи диссертатсияро барои такмили қонунгузории ҷиноятӣ ва амалияи судӣ истифода бурдан мумкин аст.

Натиҷаҳо ва хулосаҳои илмии дар рафти таҳқиқоти диссертатсионӣ бадастомада нишон медиҳанд, ки онҳо воқеан камбудиҳои дар илми ҳуқуқи ҷиноятӣ мавҷудбударо пурра менамоянд.

Дар баробари ин, дар диссертатсия баъзе масъалаҳои баҳснок ба назар мерасанд, ки онҳоро қайд намудан лозим аст ва ба Мирзоев Қобилҷон Холмуродович дар шакли тавсияҳо барои таҳқиқотҳои ояндаи ӯ пешниҳод менамоем.

1. Дар нуқтаи илмии назариявии №2, ки ба ҳимоя пешниҳод шудааст, муаллиф зикр менамояд, ки «Шароитҳои содир гардидани ғоратгарӣ: ба воситаҳои муҳофизатии техникӣ таъмин нагардидани манзили истиқоматӣ ва анборҳо; камбудиҳо дар мубориза ба муқобили фурӯши амволи бо роҳи ҷиноят бадастомада; муносибати бепарвоёнаи шаҳрвандон нисбат ба нигоҳдории молу мулки худ; рафтори ҷабрдида мебошанд». Масъалаи мавриди назар мубоҳисавӣ буда, ба сатҳи рисола таъсири манфӣ намерасонад. Хуб мешуд, ки агар муаллиф рочеъ ба ин масъала нуктанаи назари худро ироа менамуд.

2. Унвончӯ дар таҳқиқоти диссертатсионии худ пешниҳод менамояд, ки барои такмил додани м. 248 КҶ ҶТ чунин аломати вазнинкунанда, ба монанди ғоратгарии молу мулки шахсони дар ҳолати оҷизӣ қарор дошта муқаррар карда шавад, зеро аз ин сабаб имконияти онҳо барои ҳифз намудани моликияти худ маҳдуд буда, чунин ҳолат дараҷаи ба ҷамъият хавфнокии ғоратгариро зиёд мегардонад (саҳ. 194-195). Пешниҳоди муаллиф барои такмили м. 248 КҶ ҶТ дар назари аввал зарур мебошад, вале бояд қайд намуд, ки дар қисмҳои 2,3 ва 4-и м. 248 КҶ ҶТ аломатҳои дигари вазнинкунанда қонунгузор пешбинӣ намудааст. Оё ворид намудани чунин аломати вазнинкунанда дар м. 248 КҶ ҶТ зарурат дорад? Оиди нуктаи назари ироашуда фикри диссертант шунида шавад.

3. Баҳри такмили қонунгузории ҷиноятӣ пешниҳод карда мешавад, ки аз фасли XI «Ҷиноятҳо дар соҳаи иқтисодиёт» боби 26 «Ҷиноятҳо ба муқобили моликият» хориҷ карда шуда, он дар фасли алоҳида бо номи «Ҷиноятҳо ба муқобили моликият» бо ҷудо намудани ду боби нав (боби «Ҷиноятҳо ба муқобили моликият, ки бо тасарруф алоқаманданд» ва боби «Ҷиноятҳо ба муқобили моликият бе аломатҳои тасарруф») мустаҳкам карда шавад (саҳ 195). Аз диссертант талаб карда мешавад, ки

нуктаи назари ироанамудаи худро оиди зарурат будани ин пешниҳод пурратар шарҳу тавзеҳ медод.

Дар маҷмуъ, эродҳои зикршуда сифати таҳқиқоти диссертатсиониро паст намекунанд.

Ин нахустин омӯзиши ҳамаҷонибаи мавзуи ғоратгарӣ: масоили танзими ҳуқуқӣ-ҷиноятӣ ва муқовимат бо он дар Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад, ки бо забони давлатӣ навишта шуда, бо навоварӣ ва хулосаҳои илмӣ ва пешниҳодҳои муаллиф фарқ мекунад ва рисоларо ҳамчун як таҳқиқоти илмии мустақил, эҷодкорона ва мукаммал таҷдид намудааст, ки ба тамоми талаботҳо ҷавобгӯ аст. Автореферат ва интишороти илмии довталаб мазмуни диссертатсияро инъикос мекунад.

Нашри натиҷаҳои диссертатсия дар маҷаллаҳои тақризшавандаи илмӣ. Унвонҷӯ муаллифи дар маҷмуъ 12 мақолаҳои илмӣ мебошад, ки аз ин 4 мақола дар нашрияҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва 8 мақола дар нашрияҳои ватанӣ интишор шудаанд. Ҳамаи онҳо бо мазмун ва мавзуи рисолаи илмӣ бевосита алоқаманд мебошанд.

Қобили қайд аст, ки теъдоди маводи чопшуда ба банди 35 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мувофиқ мебошад.

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон.

Диссертатсияи Мирзоев Қ.Х. ба талаботи банди 31 ва 33 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мутобиқат менамояд. Диссертатсия аз ҷониби муаллиф мустақилона навишта шуда, дорои мазмун ва мантиқи ягонаи дохилӣ мебошад. Сатҳи навгонии илмии

диссертатсионӣ, нуктаҳои илмӣ ва пешниҳоду тавсияҳои амалие, ки ба ҳимоя пешниҳод шудаанд, мақолаҳои илмӣ ва маърузаҳо дар конференсияҳои илмӣ-амалӣ саҳми шахсии муаллифро тасдиқ менамоянд. Инчунин, тарзи навишт, масъалагузорӣ ва услуби таҳқиқоти илмӣ саҳми шахсии муаллифи диссертатсияро нишон медиҳад.

Қисмати хотимавии тақриз. Аз омузиши матни таҳқиқот ва автореферат хулоса намудан мумкин аст, ки диссертатсияи довталаби дарёфти дараҷаи илмӣ пурра ба талаботи муқаррарнамудаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ ҷавобгӯ мебошад. Зеро натиҷаҳои бадастовардаи муаллиф барои рушди илми ҳуқуқи ҷиноятӣ, ҷиноятҳои ба муқобили моликият ва соҳаҳои дигари ҳуқуқ мусоидат карда, боиси он мегарданд, ки падидаи мазкур дар илми ватанӣ такмил ёбад. Дар маҷмуъ, пешниҳод ва дастовардҳои муаллиф барои рушди илм ва қонунгузории ҷиноятӣ, фаъолияти мақомоти ҳифзи ҳуқуқ ва такмили соҳа аҳаммияти муҳим доранд.

Ҳамзамон, хулоса ва натиҷаҳо метавонанд ҳангоми таҳия ва татбиқи консепсияҳои давлатӣ дар соҳаи ҳуқуқ истифода шаванд. Маводи диссертатсия ҳангоми тадриси ҳуқуқи ҷиноятӣ, ҷиноятҳо ба муқобили моликият, ҳангоми иҷрои корҳои мустақилона, навиштани рисолаҳои хатм, магистрӣ, диссертатсияҳо, инчунин дар амалия, бахусус аз ҷониби кормандони оперативӣ ҳангоми гузаронидани чорабиниҳои оперативӣ-ҷустуҷӯӣ ва дар рафти тафтишоти пешакӣ ва судӣ метавонад ба таври васеъ мавриди истифода қарор гиранд, ки ҷанбаҳои мусбати таҳқиқоти Мирзоев Қ.Х.-ро нишон медиҳанд.

Дар умум, Мирзоев Қобилҷон Холмуродович сазовори дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.08 –

Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷрои ҷазои ҷиноятӣ (илмҳои ҳуқуқшиносӣ) мебошад.

Бояд иброз намуд, ки тақризи мазкур бо дарназардошти бандҳои 71 ва 72 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ шудааст, омода гардидааст.

Муқарризи расмӣ:
доктори илмҳои ҳуқуқшиносӣ,
профессори кафедраи ҳуқуқи ҷиноятии
факултети ҳуқуқшиносии Донишгоҳи
Славянии Россия ва Тоҷикистон **В.А. Абдуҳамитов**

Имзои Абдуҳамитов В.А.-ро тасдиқ мекунам:
Сардори шуъбаи кадрҳои Донишгоҳи Славянии
Россия ва Тоҷикистон **А.А. Раҳимов**

Суроға: Донишгоҳи славянии Россия-Тоҷикистон (734025, ш. Душанбе, кучаи Мирзо Турсунзода, 30, Телефон: (+992 37) 221-35-50, E-mail: rtsu@mail.ru, htpp://www.rtsu.tj

« 09 **»** 01 **2023**